

Първо действие, четвърта картина 1

Улица.

Влизат Ролео, Меркуцио, Беквомо и пет-шест
други маскирани, факелноци и други.

Ролео. —

Е, как, да кажем ни при входа нещо,
или да влезем, без да поздравим?

Беквомо. —

Днес многословността не е на мода.

И сепият Амур не ни е нужен —
той носи цветният татарски шк,
таз гучуа, цените за да плащи.

И никакъв пролог не ни е нужен,
ни думи що се казват под суфлор.
Каквото искат, така си помислят,
ще поздравим с таз, и ще излезем.

Ролео. —

Дай факела на нас, аз не танкувам.
Наш съм иракен, така свята аз.

Меркуцио. —

Не, ти Ролео, трябва да танкувам.

Ролео. —

Но аз не мога. Все днес хвърчуе
с кришари, леки танкувичи обувки,
а моята душа като опово
тефре — и аз от скръб едва пристъпам.

Меркуцио. —

Но ти си влюбен, можем да измалим
кришата на Амура — и веднага
над нашата земя да полетим.

Ролео. —

Стрелата му жестоко ме ранява,